

ת"פ 38754/10/13 - מדינת ישראל נגד משה אריכא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38754-10-13 מדינת ישראל נ' אריכא
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד אבישי דויטש

המאשימה

נגד

משה אריכא - ע"י עו"ד אדנקו

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שתי עבירות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "החוק") ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
 2. התביעה טוענת כי ביום שבת 27.7.13 בבית כנסת ברחוב הפועל הצעיר 10 בגבעתיים פרץ ויכוח בין מר רפאל משה, יליד 1957, לבין הנאשם על רקע טענותיו של הנאשם כי המתלון משוחח בשעת תפילה.
 3. הנאשם והמתלון יצאו לחצר בית הכנסת, כאן הנאשם תקף את המתלון בכך שהכה אותו במכות אגרופ עד אשר אבד המתלון את הכרתו. בהמשך איים הנאשם על המתלון בכך שאמר למתפללים אחרים "אני עוד ארצח אותו" "אני אראה לו".
 4. התביעה גם טוענת כי הנאשם שלח את בן דודו לבית הנאשם ודרש לסיים את העניין בדרכי שלום והוסיף כי יש למתלון "ילדים בריאים ושלמים".
 5. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. ב"כ הנאשם אישר כי הנאשם היה במקום והוסיפה "אכן במהלך מכירת ספרי תורה היה רעש בבית הכנסת בין היתר בשל דיבורו של המתלון. המתפללים קראו למתלון לשמור על השקט".
- הנאשם הכחיש כי שלח את בן דודו לביתו של המתלון. הסנגורית גם אישרה כי הנאשם והמתלון יצאו מבית הכנסת כדי לא להפריע.
- הסנגורית טענה כי המתלון אשר כעס על הערות שהעירו לו, ניסה לתקוף את הנאשם. הנאשם הדף אותו והמתלון נפל על גדר וצמחיה ונחבל.

מהלך הדין:

6. בפני העידו המתלון ומספר עדי התביעה, מתפללים בבית הכנסת. מטעם ההגנה העיד הנאשם וכן מתפללים מאותו בית כנסת.
7. אין מחלוקת בין הצדדים כי המתלון שוחח עם דודו בתוך בית הכנסת בשעת מכירת עליות לתורה. חלק מהמתפללים ביניהם הנאשם ביקשו ממנו להפסיק לדבר. הנאשם והמתלון יצאו לחצר בית הכנסת ושם התרחש האירוע נשוא כתב האישום.
8. בחנתי בזהירות את עדותו של המתלון והגעתי לידי מסקנה כי עדותו משקפת את מה שהתרחש באותו יום. הסגורית הצביעה על סתירות בין דבריו בפני לבין הודעתי במשטרה וכן בעימות בינו לבין הנאשם. לא מצאתי כי יש בסתירות אלה כדי לפגוע במהימנותו, המתלון ציין כי הנאשם ניגש אליו, למרות שישב במרחק ממנו, העיר לו בתוך בית הכנסת על כך שהוא מדבר ובהמשך הזמין אותו החוצה. בחוץ כעס על כך שהמתלון אמר לו שזכותו לדבר בעת מכירת מצוות ואז הכה אותו הנאשם, במספר מכות אגרוף בפניו.
9. הסגורית מדגישה כי המתלון ציין כי אבד הכרתו, לכן לא יכול היה לדעת ממה נפגע בפניו. אני דוחה טענה זו. המתלון היה אומנם המום מהמכות ונפל כתוצאה מכך, אך שוכנעתי כי הטשטוש שלו נמשך שניות בודדות.
10. חיזוק לדברי המתלון ניתן למצוא בעדותו המהימנה של מר שמואל כהן שהעיד ששמע את הנאשם צועק "אני אראה לו" "תזוז לא מעניין אותי, כל מי שידבר בבית כנסת אני אראה לו".
11. גם מר אברהם שושני מסר דברים דומים ואף חמורים יותר שנאמרו ע"י הנאשם, אולם מאחר ועד זה קרוב משפחתו של המתלון התייחסתי לדבריו בזהירות.
12. מר דניאל בן שלמה שהודעתו הוגשה בהסכמה (ת/2) ציין כי היה דין ודברים בין הנאשם למתלון בתוך בית הכנסת, המתלון השיב "עכשיו זה לא תפילה" ואז הנאשם אמר לו "בו בו צא החוצה". כשהוא יצא החוצה ראה את הנאשם עומד ליד הגינה "ואז נעלם".
13. הנאשם עשה עלי רושם לא אמין, הוא ניסה לצמצם את מעורבותו בוויכוח בתוך בית הכנסת, טען כי הגן על עצמו ע"י הדיפת המתלון וטען כי המתלון נפגע מנפילה על עץ וגדר בשעה שאישר כי לא ראה על מה הוא נפל.
- הנאשם אישר כי מתפללים תפסו אותו כשניסה להרים את המתלון ולא ידע להסביר מדוע עזב את המקום מבלי לברר מה קרה.
14. עדי הגנה עשו עלי רושם לא אמין, התרשמתי כי הם מנסים לעזור לנאשם למרות שלא היו עדים להתרחשות עצמה.

אחד מהם טען כי המתלונן צעק עליו "אתה אשם". עד זה לא ראה חבלות על המתלונן, השני ראה דימום אך לא שמע כל הטחת אשמה כלפי מתפללים בתוך בית הכנסת.

15. המתלונן נפגע כתוצאה ממכות האגרוף שספג מהנאשם יתכן כי חלק מהפציעות נגרמו מנפילתו אך אין לזה משמעות משפטית כיון שנפל כתוצאה מהמכות שספג.

16. דברי הנאשם כפי שעולים מעדותו של מר שמואל כהן כשהמתלונן על הריצפה ומדמם הם בגדר איום ברור דהיינה אמירה זה מה שיקרה למי שמדבר בתוך בית הכנסת. לא הובאו מספיק ראיות להוכיח כי הנאשם שלח את אחיינו לבית המתלונן.

17. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ה , 02 מרץ 2015, במעמד הצדדים